

Zalig in een geschonken Borg

Acht predicaties

Deel 2

Ds. J.J. Roodsant

Schrijver: Ds. J. J. Roodsant

Omslagontwerp: Ds. J. J. Roodsant

ISBN: 9 789402 132960

© Copyright bij: Ds. J. J. Roodsant, Dirksland

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopieën, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoudsopgave

Voorwoord	11
Oudejaarspredicatie over Psalm 90:10b	16
<i>Wij vliegen daarheen.</i>	
Nieuwjaarspredicatie over Lukas 2:29-30	33
<i>Nu laat Gij, Heere, Uw dienstknecht gaan in vrede, naar Uw woord; want mijn ogen hebben Uw Zaligheid gezien.</i>	
Biddagpredicatie over Micha 7:7	52
<i>Maar ik zal uitzien naar den HEERE, ik zal wachten op den God mijns heils; mijn God zal mij horen.</i>	
Goede Vrijdagpredicatie over Lukas 23:11	72
<i>En Herodes met zijn krijgslieden Hem veracht en bespot hebbende, deed Hem een blinkend kleed aan en zond Hem weder tot Pilatus.</i>	
Predicatie over 2 Samuël 9:8b	88
<i>Wat is uw knecht, dat gij omgezien hebt naar een doden hond, als ik ben?</i>	
Predicatie over 2 Korinthe 3:17	109
<i>De Heere nu is de Geest; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid.</i>	

Predicatie over 2 Korinthe 5:17128

Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, zie, het is alles nieuw geworden.

Predicatie over Openbaring 3:1,4150

En schrijf aan den engel der gemeente die te Sardis is: Dit zegt Die de zeven Geesten Gods heeft, en de zeven sterren: Ik weet uw werken, dat gij den naam hebt dat gij leeft, en gij zijt dood. Doch gij hebt enige weinige namen ook te Sardis, die hun klederen niet bevlekt hebben, en zij zullen met Mij wandelen in witte klederen, overmits zij het waardig zijn.

Voorwoord

Op aanwijzen van de Heere wordt u hierbij het tweede deel aangeboden van de preken-serie, die onder de titel “Zalig in een geschonken Borg” verschijnt en mogen wij hiervoor de Naam des Heeren prijzen en Zijn deugden verheerlijken.

Ja, het is eigenlijk niet te bevatten, dat de Heere er in deze uitermate donkere tijd behagen in heeft gehad om opnieuw acht predicaties te laten uitgeven, waarin Zijn Woord helder, pastoraal, persoonlijk, scherp, separerend en onderscheidend wordt verkondigd. Dus, waarin schijn en zijn, nabijkomend werk en zaligmakend werk, gemene genade des Geestes en zaligmakende genade des Geestes worden aangewezen, zodat men zich niet zou bedriegen voor de eeuwigheid en aan het einde van het aardse leven met een leugen in de rechterhand voor God verschijnen. Want dan zal daar niets anders vernomen worden dan: “Gaat weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, hetwelk den duivel en zijn engelen bereid is”, om, verdiend, eeuwig te branden in het hellevuur. Immers dan heeft men Christus nimmer in waarheid, in de dadelijkheid, in de volle beleving des harten en in een weg van recht geschonken gekregen van Israëls God. En buiten deze aanbiddelijke en beminnelijke Zaligmaker van zondaren is geen leven, maar een eeuwig zielsverderf. Ja, Gods Woord zegt ons zo duidelijk: “Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, zie, het is alles nieuw geworden.”

Het komt er voor de eeuwige zaligheid dus op aan om in Christus te zijn ingelijfd en dus één lijf te zijn geworden met deze aanbiddelijke Zone Gods, Die Zichzelf gegeven heeft aan het vloekhout van Golgotha om de schuld van Gods keurlingen te betalen, de zonde van dit uitverkoren volk bij God te verzoenen, en voor hen de wet te vervullen, aan Gods recht te voldoen en de deugden Gods te verheerlijken.

Ja, de hemelse zaligheid is uitsluitend en alleen voor mensenkinderen, die door het zwaard des Geestes van de eerste Adam zijn afgesneden en in Christus, de tweede Adam, zijn ingeplant. En die dus niet slechts ómgezet

zijn op hun levensweg, maar óvergezet zijn van de brede weg ten eeuwigen verderve op de nauwe weg ten eeuwigen leven.

Om het nog anders te zeggen: een mensenkind zal niet slechts veránderd moeten zijn, maar vernieuwd. Een mensenkind zal niet slechts uit de wereld getrokken moeten zijn om een onberispelijk en rechtzinnig kerkmens te zijn geworden, maar hij of zij zal ook het verdoemende en wraakoefenende recht Gods moeten hebben leren omhelzen en verloren moeten zijn gegaan met zichzelf. Want slechts zulke verlorenen worden gevonden door Hem Die gekomen is om het verlorene te zoeken en zalig te maken.

En deze zaken worden in bijgaande preken niet met een zodanige veelheid van woorden verkondigd dat daardoor het zicht op het allernoodzakelijkste voor de zaligheid wordt vertroebeld. Want de enige weg ter zaligheid in Christus wordt eenvoudig, helder, onomwonden en toegepast op de praktijk van het dagelijkse leven, verkondigd, zodat het, onder de beademing van de Heilige Geest, voor eenieder duidelijk kan worden wie men voor God is, waar men in Gods ogen staat, wat tot de zaligheid wordt gemist en waar het volzaligst Opperwezen dus dagelijks om gesmeekt moet gaan worden. Of, waarvoor de Heere dagelijks verheerlijkt mag worden, omdat Hij dat ware, zaligmakende werk aan de ziel heeft verricht en zulkeen deed wegzinken in de armen van die allerliefste, allerdierbaarste en allerbeminlijkste, hemelse Bruidegom, zodat men door Zijn bloed gereinigt is van alle vuile zonden en met Zijn verdiensten bekleed is geworden. Ja, waardoor men, uit en door Christus, rechtvaardig, heilig en heerlijk is voor God, het beeld Gods vertonende.

Och, in onze tijd kunt u regelmatig de zeer lieflijk aandoende opvatting lezen, dat men als kind bij de doop in het genadeverbond wordt ingelijfd en dat de Heere dan komt te beloven, dat Hij in de loop van het aardse leven alle rijkdommen van dat genadeverbond aan de ziel zal gaan toepassen, zodat er, op grond van deze verbondsbeloften, een heerlijk uitzicht mag zijn op de hemelse vreugde in Gods heerlijkheid. Maar waar staat dit in Gods Woord? Zegt de Heere Jezus niet Zelf in Johannes 3:3: "Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, tenzij dat iemand wederom geboren wordt, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien."

Een mens zal dus door de wederbarende kracht van de Heilige Geest van dood levend gemaakt moeten worden. Hij zal door de toegepaste opstandingskracht van Christus uit het graf der zonden geroepen moeten worden middels het Woord des Heeren. Ja, hij zal bevindelijk rechtvaardig verdoemd moeten worden door het oordeel van de Rechter van hemel en aarde, om daarna in de volle beleving des harten, Christus geschonken te krijgen als Heiland en Zaligmaker en om in Hem te versmelten, zodat men zichzelf volkomen kwijt is aan de drie-enige God, en de lofprijzing des Heeren mag worden aangeheven.

Ja, het wederbarende werk des Heiligen Geestes zal in de dadelijkheid beleefd moeten zijn en een mens zal moeten kunnen vertellen Christus geschonken te hebben gekregen, het pak van zonden kwijtgeraakt te zijn en te hebben mogen zwemmen in de wateren des levens, die afdaalden van onderen, uit de rechterzijde van het huis des Heeren, van het zuiden des altaars. En die dus vloeiden uit Christus, Die doorstoken is aan het vloekhout van Golgotha en uit Wiens zijde terstond bloed en water kwam, verwijzende naar de gerechtigheid en heiligheid, die Hij verworven had voor onrechtvaardige en onheilige mensenkinderen, van wie de namen geschreven staan in het boek des levens des Lams.

Bovendien blijkt zo duidelijk uit Gods heilig Woord dat een mensenkind pas in het genadeverbond wordt ingelijfd als hij Christus in de dadelijkheid van Israëls God geschonken krijgt. Immers pas door Christus' aanwezigheid is er genade mogelijk. Dus kan het genadeverbond pas opgericht worden wanneer men in Christus is ingelijfd. Ja, in het dodelijkst tijdsgewricht, in het stondeke der minne, waarin een mens sterft aan zichzelf en in Christus' armen wegzinkt, wordt het genadeverbond opgericht en vloeien de genadegaven hem toe vanuit Christus. O, dan wordt, door het werk des Heiligen Geestes, het verdorven en gesloten hart vernieuwd; het verduisterde verstand krachtiglijk verlicht, zodat de dingen die des Geestes Gods zijn worden verstaan; in de wil worden nieuwe hoedanigheden gestort, zodat er niets anders meer gewild wordt dan God te dienen en te verheerlijken; en de hartstochten worden gezuiverd, zodat God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest worden gediend, geëerd, aanbeden, bemind, geloofd en geprezen. En deze zaken komen in de hierna afgedrukte preken steeds opnieuw aan de orde.

Nu is het van alle tijden de gewoonte om dikke boeken te schrijven over het geloof, het historisch geloof, het wondergeloof, het tijdgeloof en het zaligmakend geloof, waarbij in onze tijd ook wel het verondersteld geloof mag worden gevoegd. Meestentijds verliest men hierbij echter uit het oog dat het zaligmakend geloof een mens niet zalig maakt, maar dat Christus, de Zaligmaker, dit doet dóór dat geloof. En men vergeet niet zelden, dat dit zaligmakend geloof geen prestatie is van de mens, maar een gave Gods. Ja, deze Zaligmaker schenkt de zaligheid dóór het zaligmakend geloof. Dus is dit zaligmakend geloof niets anders dan een instrument, waardóór Christus Zijn zaligmakende gaven schenkt. Dit zaligmakend geloof is niets anders dan de levende, wonderheerlijke verbinding tussen Christus en een wederom geboren kind van God. Om het nog anders te zeggen: dat zaligmakend geloof is het kanaal, waardóór Christus Zijn kostelijke rijkdommen aan een kind des Heeren toepast middels de Heilige Geest om hem of haar daardoor te gaan rechtvaardigen, heiligen en heerlijkmaken, zodat de Naam des Heeren grootgemaakt kan worden. Oók in de levenspraktijk van elke dag.

Daarom is het heel vreemd om zoveel aandacht te besteden aan dit zaligmakend geloof. Want het gaat bij de redding en verlossing van een verdoemelijke zondaar helemaal niet om dit geloof, maar het gaat slechts om Christus, Die dóór dit zaligmakende geloof, middels de toepassende kracht van de Heilige Geest, de rijkste gaven schenkt aan Zijn beminden van eeuwigheid en hen wederbaart, alsmede toerust, bemoedigt, vertroost en bekrachtigt. Want niet zelden worden die slachtschaapjes des Heeren veracht, geminacht, verdrukt en vervolgd.

Ook schenkt Christus dóór dit zaligmakend geloof wijsheid, liefde, inzicht, doorzicht, volharding, vrede en vreugde, zodat een kind des Heeren keer op keer beleven mag méér dan overwinnaar te zijn door Christus, Die hem heeft liefgehad.

Het gaat dus in de eerste plaats om Christus en niet om het zaligmakend geloof, want dat geloof is slechts een middel waardoor de Heilige Geest de rijkdommen Christi toepast aan de uitverkorenen Gods.

Daarom moet in prediking, geschriften, gesprekken en publicaties niet het zaligmakend geloof centraal staan, maar Christus, de dierbaarste

Zaligmaker, Die alles heeft volbracht om Zijn Vader te eren en zondaren zalig te maken.

En dit gebeurt in de preken, die u in dit prekenboek vindt en die opgetekend zijn in alle getrouwheid aan de opnamen die van kerkdiensten zijn gemaakt, waarin ondergetekende Gods Woord heeft bediend.

Het zijn dus geen “studeerkamerpreken”, maar ze zijn onder de bezieling van de Heilige Geest gehouden in kerkdiensten, waarin ook het levende contact heeft plaatsgevonden met de aanwezige kerkgangers. Wel zijn ze geschikt gemaakt om ook in leesdiensten en bij huisgodsdiensten te worden gebruikt.

Het is mijn hartelijke bede tot de levende God of Hij deze preken aan uw hart wil zegenen en dat u, door het werk van de Heilige Geest, uzelf leert kennen in uw verdorvenheid, verdoemelijkheid en helwaardigheid, om Christus te leren benodigen en om weg te mogen smelten in Hem, Die alles heeft volbracht om een goddeloos wezen te reinigen van alle vuile zonden en te bekleden met Zichzelf en Zijn weldaden. Ja, ik bid de HEERE der heirscharen of de lofprijzing van Hem mag gaan opklinken in uw ziel en de liefde des Heeren uw bestaan rijkelijk mag gaan vervullen, tot eer en verheerlijking van de drie-enige God en tot een leven in volmaakte, volzalige hemelse vrede en vreugde.

Dirksland, augustus 2015
Ds. J.J. Roodsant

“WIJ VLIEGEN DAARHEEN.”

Oudejaarspredicatie over Psalm 90:10b

Zingen: Psalm 25: 2

Lezen : Psalm 90

Gebed

Zingen: Psalm 51:1, 2

Geliefden, met de hulp des Heeren, en onder inwachting van de Heilige Geest, willen we uw aandacht in deze Oudejaarsdienst bepalen bij Psalm 90, de psalm die we samen hebben gelezen, en daarvan nader het laatste gedeelte van het 10e vers, waar Gods Woord en onze tekst als volgt luiden:

“WIJ VLIEGEN DAARHEEN.”

En als aandachtspunten noem ik u:

1. De tijd van ons leven
2. De snelheid van ons leven, en
3. Het doel van ons leven

Geliefden, het is bijna alweer de laatste dag van de laatste maand van dit voorbijgevoegen jaar. Nog even en dan klinken de twaalf nachtelijke klokslagen, om aan te geven dat het jaar voorbij is en dat dit jaar geschiedenis is geworden, om nooit meer terug te keren dan in de ure des gericht's en des oordeels. Want de tijd die voorbij is, kunnen we nooit meer overdoen.

O, dan voelen we juist in deze ogenblikken zo duidelijk dat er een jaar van ons aardse bestaan voorbijgegaan is, en dat er dus alweer een jaar van **de tijd van ons leven**, aldus ons eerste aandachtspunt, is voorbijgeleden,

waardoor we ontwijfelbaar dichter bij het ogenblik van onze dood zijn gekomen.

En houdt u dan in de gedachten dat er zovelen zijn geweest die vorig jaar om deze tijd meenden dat zij nog wel véle jaren in ons midden zouden vertoeven, en die daardoor met optimisme en met verwachting het jaar 2007 zijn binnengegaan. Maar zij worden nu in ons midden gemist.

En wij beleven hun lege plaats juist in deze jaarwisselingstijd met diepe smart en niet zelden met tranen in onze ogen. En wie zullen er in ons midden zijn, die het komende jaar, als het ons gegeven wordt, afscheid van ons moeten nemen? O geliefden, dan is het voor hen werkelijkheid geworden dat hun bestaan is áfgesneden. En dan is voor hen waar geworden wat in Gods Woord geschreven staat: “en hij stierf.”

Ja, velen zullen het vorig jaar om deze tijd niet voor mogelijk hebben gehouden, dat ze nu in ons midden worden gemist, en dat we vanmiddag met verdriet aan hen terugdenken. O, ze waren nog zo sterk, ze waren nog zo gezond en ze zaten nog zo vol met plannen. Maar ze zijn als het gras verdord, om te verschijnen voor Gods rechterstoel, waar zij de sterkte van Gods toorn en de kracht van Gods verbolgenheid hebben leren kennen.

En wat onderscheidt ons dan van hen? Wat is er anders in ons bestaan dan in hun leven? O, wat is het een wonder dat wij nog niet overgegeven zijn aan de verbrijzeling, aan de groeve der vertering, en dat de stem des Heeren nog niet in ons bestaan heeft geklonken, zeggende: “Keer weder, gij mensenkind.” O, dan zijn het toch slechts Gods goedertierenheden dat wij niet vernield zijn, en Gods barmhartigheden die geen einde over ons hebben genomen, waardoor wij vanmiddag in deze Oudejaarsdienst op onze plaats mogen zitten, waardoor wij elkaar nog mogen ontmoeten en elkaar nog mogen hebben. Dan is het toch slechts Gods lankmoedigheid en Gods taai geduld dat Hij ons de adem nog heeft gelaten en dat Hij ons nog komt te omringen met Zijn weldaden, om ons nog te dragen tot op dit ogenblik.

Ach geliefden, dan denken we misschien wel bij onszelf dat we toch nog erg jong zijn en dat we nog maar weinig jaren tellen, om heimelijk te denken dat we toch wel enig recht hebben op verlenging van onze levenstijd. Maar de tijd van ons leven is zo om, of we nu jong zijn, minder jong, of al oud.

En Psalm 89:19 komt het ons zo duidelijk te maken dat de tijd van ons leven slechts een damp is en dat de dood – o, hoort goed, geliefden – dat de dood ieder uur wenkt. Ja, onze tekstpsalm komt ons vanmiddag te zeggen dat we misschien wel zeventig, of zelfs wel tachtig jaren tellen, maar dat het uitnemendste van dat leven slechts moeite en verdriet is en dat ons bestaan snellijk wordt afgesneden.

De doodsklokken hebben in de achterliggende tijd vele malen geluid om de waarheid van onze tekst te bevestigen. Ja, de rouwklagers zijn talloze keren door de straten gegaan om te prediken dat de mens naar zijn eeuwig huis gaat. En vele rouwadvertenties hebben in de kranten gestaan, om ons te laten weten dat er mensen op alle leeftijden zijn gestorven, van zeer jong tot zeer oud; om ons er met nadruk bij te bepalen dat de tijd van ons leven nooit ofte nimmer door ons mensen bepaald zal worden, omdat de Heere die, naar Zijn Goddelijke vrijmacht, heeft vastgesteld en omdat de Heere die heeft bepaald in Zijn eeuwige raad. En daardoor zal geen mensenkind zijn vastgestelde levenstijd ook maar één ogenblik overschrijden. Wat moeten we daarom vers 12 van onze tekstpsalm onderstrepen, waar we kunnen lezen: “Leer ons alzo onze dagen tellen, dat wij een wijs hart bekomen”, opdat we niet alleen bewaard mogen blijven voor een onverwachte dood, maar nog veel meer voor een onverzoende dood.

O geliefden, ons mensenleven is slechts een handbreed gesteld en onze leeftijd is als niets voor de Heere. “Immers is een ieder mens, hoe vast hij staat, enkel ijdelheid”, zo leert ons Psalm 39:6.

Wat een roepstemmen zijn er dan toch geweest in het achterliggende jaar; wat heeft de wind des doods toch vele malen in onze omgeving gewaaid, en wat is de akker van ons mensenleven talloze keren beroerd. Ja, wat zijn we toch gewaarschuwd, keer op keer, dat wij hier op aarde geen blijvende stad hebben. En wat hebben de vers gedolven graven ons toch duidelijk gemaakt dat dit graf op dat moment wel voor een ander werd gedolven, maar dat er een tijd zal komen waarop er een graf voor óns gedolven zal worden, en waarop wij zullen nederdalen in de akker der vertering.

Maar o, waar hebben al die roepstemmen en al die tekenen u, jou en mij dan gebracht? Wat heeft dit alles u en jou tot op heden geleerd? Toe, weest eens eerlijk. Ach, dan kunnen er op dit moment tranen in onze

ogen opwellen, omdat we vervuld worden met herinneringen aan dierbare panden die we hebben moeten missen; omdat we voorgoed afscheid hebben moeten nemen van onze man, onze vrouw, ons kind, onze broer, onze zus, of een mensenkind dat ons zo dierbaar was en dat we zo graag in liefde hadden willen vasthouden. O, wat hebben we dan beseft dat de Heere zo'n mensenkind voor Zijn rechterstoel is gaan stellen om rekenschap af te leggen.

Maar och, dan zouden wij toch moeten beseffen, dat óók wij op weg zijn naar dát ogenblik en naar die rechterstoel des Heeren! En wie weet hoe spoedig het moment zal aanbreken waarop de tijd van ons leven op aarde voorbij zal zijn en waarop wij rekenschap moeten afleggen van alles wat de Heere ons heeft geschonken in het achterliggende jaar. En als dan openbaar zal komen wat de Heere allemaal in ons leven heeft gedaan: hoe Hij telkens weer Zijn Woord in ons bestaan heeft laten opklinken, hoe Hij ons eten en drinken, kleding en schoeisel, huisvesting en gezondheid heeft gegeven, terwijl dat niets heeft uitgewerkt in de verheerlijking van Gods Naam, o, dan is het voor ons kwijt.

Ja geliefden, wanneer wij voor Gods rechterstoel moeten bekennen dat we die rijkdommen alleen maar hebben gebruikt om onze vleugels uit te slaan, om het er zelf beter door te krijgen, en we die gaven zelfs gebruikt hebben in de strijd tégen God, dán moet u er maar op rekenen dat u, door Gods verdoemend en wraakoefenend recht, nergens anders terecht zult komen dan, naar Gods gramschap en grimmigheid, in de vlammen en in de pijnigingen van de hel.

Maar misschien meent ge bij uzelf dat ge het er wel aardig hebt afgebracht in het achterliggende jaar; en misschien zijt ge helemaal niet zo benauwd voor dat komende oordeel Gods, want ge hebt trouw uw plichten waargenomen, ge zijt op de sabbat onder de bediening van Gods Woord verschenen, ge hebt thuis trouw uit de Bijbel gelezen en uw handen gevouwen tot gebed.

Maar als ge niet meer hebt dan dit, dan zal dit alles u eenmaal in het aangezicht vliegen en dan zal dit alles u komen aan te klagen omdat ge met dit alles getracht hebt om zelf uw zaligheid te verdienen, en omdat ge het bloed van Christus dus onrein hebt geacht.

En als ge meent dat ge wel voor God kunt bestaan omdat het achterliggende jaar het jaar van uw bekering is geweest, omdat de achterliggende periode de maanden van uw verandering hebben bevat,

en omdat ge in het achterliggende jaar alles anders en alles beter zijt gaan doen, ja, dat ge in waarheid zijt omgekeerd, zodat ge tot een veranderd mannetje of een veranderd vrouwtje zijt geworden, o, dan bedriegt ge uzelf op een gruwelijke wijze.

Want met al uw veranderingen en met al uw omkeringen zijt ge nergens anders terechtgekomen dan op diezelfde weg. Want dan hebt ge u wel omgekeerd, dan gaat ge wel de andere kant uit, maar ge blijft op diezelfde weg, ge blijft op dezelfde grondslag, en ge zijt dus nooit van koning veranderd, ge zijt dus nooit van staat verwisseld, en ge ligt dus nog steeds vijandig dood in de misdaden en de zonden op het vlakke des velds in uw geboortebloed en ten dode opgeschreven, zodat ge dus nooit zult kunnen bestaan voor de rechtvaardige en heilige God. Ja, ge zijt een vreemdeling van het leven Gods gebléven en een vreemdeling van de verbonden der belofte alsmede een vreemdeling van uw eigen hart.

O, ge zijt slechts door de tijd van uw aardse bestaan op weg naar het schrikkelijke oordeel Gods, waar de onkreukbare Rechter, Die niet van Zijn recht af kan, u zal verwijzen naar de plaats van eeuwige smarten, waar een mens nooit meer bekeerd kan worden en waar verlossing nooit meer mogelijk is, maar waar de Heere de schuldige niet onschuldig zal houden, omdat Hij Zijn recht en Zijn waarheid nimmer krenken zal.

O geliefden, laat het toch van de Heere nakijken hoe het met u is gesteld op weg en reis naar die nimmer eindigende eeuwigheid. Want God is een Rechter Die Zich nooit vergist; God is een Rechter Die nooit te misleiden en te bedriegen is; God is een Rechter Die de harten kent en Die de nieren proeft; en God is een Rechter Die naar waarheid in het binnenste des harten ziet; ja, God is een Rechter Die de diepste en de verste schuilhoeken van uw leven kent, en Die niets, maar dan ook helemaal niets door de vingers zal zien, want Hij is volmaakt rechtvaardig en heilig en Hij zal geen woord dat door Hem gesproken is, ter aarde laten vallen.

O, het zou toch wat voor u zijn als u in deze Oudejaarsdienst op de drempel van de eeuwigheid zou staan om erachter te komen dat u, voordat morgen de nachtklok twaalf uur slaat, u voor Gods rechterstoel staat, zonder Borg, en zonder dat het Middelaarsbloed van Christus u gereinigt heeft.

O, dan zal er niemand zijn die het voor u opneemt, dan zult ge daar voor eigen rekening staan, en dan zult ge niets anders uit de mond van die hemelse Rechter vernemen dan: "Ga weg van Mij, gij vervloekte, in het eeuwige vuur, hetwelk den duivel en zijn engelen bereid is", om eeuwig te

blijven onder de toorne Gods en de toorn des Lams, die nooit zal worden uitgeblust.

O jongens en meisjes, mannen en vrouwen, vaders en moeders, opa's en oma's, beseft toch dat ge eens door God gedagvaard zult worden en dat ge eenmaal zult staan voor de rechtvaardige, hemelse en heilige Rechter, niemand uitgezonderd, en dat de tijd van ons leven ons dus nergens anders brengt dan voor die rechterstoel Gods, waar slechts de gerechtigheid van Christus u, jou en mij zal kunnen redden. O, als we dat lieve Kind van Bethlehem, Dat geboren is in een beestenstal, nooit geschonken hebben gekregen van Israels God van achter het recht; als die aanbiddelijke Zone Gods ons nooit door Zijn dierbaar bloed heeft gereinigd van alle zonde; en als we nooit bekleed zijn geworden met de gerechtigheid, de heiligheid en de heerlijkheid, die Hij verworven heeft door Zijn lijdelijke en dadelijke gehoorzaamheid, dan is er gaan toekomst voor ons bij God.

En als we die Middelaar Gods en der mensen zullen missen, omdat we niet in Hem zijn ingelijfd, nadat we afgesneden zijn geworden van de wereld, van de godsdienst, van Adam en dus van het leven, o, dán is het voor u en voor jou kwijt. Ja, als we die hemelse Bruidegom nooit in de armen zijn gevallen, nooit de kussen Zijns monds hebben gevoeld en nooit in waarheid tegen Hem hebben mogen zeggen: "Mijn Liefste is mijne, en ik ben Zijne", dan zullen we Gods gerechtigheid moeten gaan verheerlijken in onze verdoemenis. En dan zullen we eeuwig moeten vertoeven in de vlammen van de hel.

O geliefden, daar heb ik niemand van u voor over. Daarom roep ik u zo op om u te haasten en te spoeden, om uws levens wil. Vliedt toch de toekomende toorn, want straks is er geen tijd meer voor u, straks is de genadetijd voor u voorbij, en dan is het eeuwig te laat.

O, roept dan toch de Heere aan om u in het hart te grijpen en om Zijn genade te verheerlijken aan uw ziel. Smeekt de Heere toch om u op de afgaande weg van Gods recht en van de waarachtige bekering te brengen, zodat er nog plaatsgemaakt zal worden voor die allerliefste, alledierbaarste, allerbeminnelijkste en allernoodzakelijkste Borg en Zaligmaker, en ge nog in Christus' armen zult mogen wegsmelten.

Ja, bedelt de Heere toch om u te komen overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel, opdat ge als een goddeloze in het stof terecht zult komen, en ge leert smeken: "O God, zijt mij zondaar genadig."